

## Оптимизам у музици

Распадом групе, њени чланови нису престали да се баве музиком. Дивљан има успјешну соло каријеру Колар се посветио блуз музици, а Шапер и Крстић су основали групу **Добровољно певачко друштво**.

Сјајне пјесме **Идола** годинама су покретале и још увијек покрећу тијела и умове многих младих људи. Ипак сматрам да се благо, које су нам оставили **Идоли** у данашње вријеме не користи у довољној мјери.

Дражен Мацановић, III4

Ако прелистате прошле бројеве „Орфеја”, сложићете се са мном у сљедећем: генерално, може се рећи да музичке странице у њима обилују текстовима о укусу омладине, гимназијалаца нарочито. Дакле, о ономе шта се слуша. Те текстове би по правилу писао неки вагнери присталица рок музике, револтиран културним стањем које је владало међу његовим вршњацима у то вријеме. И по још једном правилу, сви ти чланци би се завршавали поражavajuћом констатацијом како је све црно да црње не може бити и како „мрачне силе” све више расту и руше све пред собом. Наравно, „мрачне силе” нису негативци из „Господара прстенова”, већ добро нам познати представници музичког шунда који, нажалост, још увијек имају огроман број присталица на овим просторима.

Али, дошло је такво вријеме када са задовољством могу констатовати да ствари дефинитивно иду набоље! Наиме, они који су прије мене писали о овом проблему могли су читаоце само да убјеђују шта је добро, а шта не или да евентуално говоре о неким групама, које са Гимназијом у већини случајева немају никакве везе — бендовима изабраним по укусу онога који уређује музичку страну.

Ја сам данас у могућности да вам представим бендове чији су чланови ученици 100. генерације, бендове који ће вам на много бољи начин од мене и много конкретније показати да су праве вриједности у искрености и поруци које музика пружа и вјери и

туду који је уложен у њу. Они су један од показатеља да ратно и пост-ратно вријеме опште културне деградације полако, али сигурно, пролази. Зато ћу у овом и сљедећем броју настојати да вам приближим њихов рад.

### Post Scriptum

Црвено, зезање, жуто, Јамајка, зелено, Bob Marley, црвено, (??), жуто, (??), зелено, (??), црвено... (у заграда допунити ријечи по вољи, само боје морају остати). Чланове, тачније, чланове овог бенда у школи можете помоћу ових боја увијек веома лако препознати! Дакле, не морам ни да помињем да свирају reggae музику. У шали кажу да „воле све што воле млади”, али су у ствари, највеће присталице и поборници ове музике. Хвале се да им је у групи успостављена равноправност полова. Наиме, имају веома

О проблемима не желе пуно да говоре, јер се сусрећу са истим проблемима као и сви други млади бендови, а то су: недостатак адекватних услова, опреме, простора за вјежбање... (Хвала Богу да постоји Гето!)

У сваком случају је састав који стварно заслужује пажњу и о којем ћете сигурно још чути или га гледати на концертима, јер прилична доза оригиналности, присутна у њиховој музици (женски вокали, звук који се умногоме ослања на клавијатуру) и што је најбитније, приличан број ауторских пјесама, обећава много. Усталом, исто говори и то да су Наташа и Оља инсистирале да никако не изоставим дио текста који су оне написале о својој групи, а који гласи: „Ми се не предајемо тек тако, па ћете нас морати слушати још дуго, дуго времена!”



### Crossroads

Ученици III и IV разреда Гимназије су их већ имали прилику упознати на њиховом првом концерту децембра 2001. године управо у Гимназији. У питању је најстарији и најискуснији бенд који егзистира у школи тренутно, са неколико наступа у Бањалуци и једним значајнијим на Ex-Yu Rocks! фестивалу у Бугојну. Свирају мелодични punkrock, на енглеском језику, под јаким утицајима бендова као што су The Offspring, Bad Religion, Blink 182... Дакле, нешто што је брзо, гласно и енергично, али без претјеране жестине у испољавању — ријеч је о добро каналисаној енергији. Инсистирају на мелодичности гитара и вокала, али се не удаљавају превише од основе punk ритма. Групу чине Давид Пећанац (вокал и гитара), Данило Вујмиловић (пратећи вокал и гитара), Ранко Којић (бас) и Дражен Ловрић (бубњеви). У њиховом стандардном репертоару ћете наћи десетак ауторских пјесама и четири-пет познатих стандарда горе поменутих бендова.

Срђан Трбић, IV6